

اسلامی [۱۷]؛ جین گای و هال [۱۱]؛ آواردا و همکاران [۱۵]؛ جونز و کی [۱۲]؛ لکلرک و آواردا [۱۳] و کاندرلینک و آواردا [۱۰]؛ در ایران نیز روحانی [۴]؛ رهنما و رستمی [۵]؛ محمدی و ملکی نژاد [۶] و رضیئی و عزیزی [۳]، پژوهش‌های متفاوتی در زمینه تجزیه و تحلیل منطقه‌ای سیلاپ انجام داده اند.

هدف از پژوهش حاضر، ارزیابی دقت شیوه معمول تجزیه و تحلیل منطقه‌ای سیلاپ و ارزیابی امکان ارتقای دقت تجزیه و تحلیل‌های منطقه‌ای معمول با استفاده از پارامترهای فیزیوگرافی مناسب دیگر، در بخشی از حوزه آبخیز مرکزی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد پژوهش بخشی از حوزه آبخیز مرکزی ایران است که مساحت آن به ۱۰۹۵۹ کیلومتر مربع می‌رسد.

در راستای بررسی روش سیل شاخص در حوزه مرکزی ایران به طور خلاصه مراحل زیر انجام گرفت:

ابتدا آمار کلیه ایستگاه‌های آب سنجدی از سازمان تحقیقات منابع آب دریافت شد که بر این اساس ۱۶۹ ایستگاه آب سنجدی در حوزه آبخیز مرکزی ایران وجود داشت. پس از استخراج دبی حداکثر لحظه‌ای و بررسی صحت داده‌ها، از بین ۱۶۹ ایستگاه آب سنجدی تعداد ۳۸ ایستگاه آب سنجدی، که در دوره مشترک ۲۰ ساله دارای آمار کامل و مطمئن بودند، انتخاب گردیدند. ایستگاه‌های منتخب در استان‌های اصفهان، چهارمحال و بختیاری، سمنان، مرکزی، قم و بخشی از استان تهران واقع شده‌اند.

سپس در ۳۸ ایستگاه منتخب، ۲۵ پارامتر فیزیوگرافی شامل مساحت، محیط، طول (طول دورترین نقطه حوزه آبخیز از خروجی)، ارتفاع حداکثر، ارتفاع حداقل، ارتفاع متوسط، اختلاف ارتفاع حداكثر و حداقل، مجموع طول خطوط تراز ۱۰۰ متری، شب متوسط حوزه آبخیز، شب حوزه آبخیز به روش مستقیم (وزنی)، طول آبراهه اصلی، فاصله افقی دو سر آبراهه اصلی، ارتفاع حداكثر آبراهه اصلی، ارتفاع حداقل آبراهه اصلی، اختلاف ارتفاع حداكثر و حداقل آبراهه اصلی، شب ناخالص آبراهه اصلی، شب خالص آبراهه اصلی، مجموع طول آبراهه‌ها، ضریب فرم، ضریب فشرده‌گی گراولیوس، ضریب گردی میله، ضریب کشیدگی شبیوم، تراکم زهکشی، زمان تمرکز به روش کالیفرنیا و زمان تمرکز به روش کریچ به کمک نرم افزارهای Arc/View و Arc/GIS محاسبه و استخراج گردیدند. سپس به

گزارش فنی

تجزیه و تحلیل منطقه‌ای سیلاپ در بخشی از حوزه آبخیز مرکزی

محمدحسین نساجیان زواره^۱، مهدی وفاخواه^۲ و عبدالرسول تلوری^۳

تاریخ دریافت: ۸۸/۰۴/۰۸ تاریخ پذیرش: ۸۹/۰۴/۱۲

چکیده

در پژوهش حاضر کلیه ایستگاه‌های آب سنجدی موجود در بخشی از حوزه آبخیز مرکزی ایران مورد بررسی قرار گرفته و ویژگی‌های فیزیوگرافی اصلی حوزه‌های آبخیز بالادست آنها استخراج گردید، سپس با استفاده تحلیل عاملی متغیرهای مستقل و با استفاده از تحلیل خوشه‌ای، حوزه‌های آبخیز همگن تشخیص داده شد و با تحلیل متایزکننده مورد آزمون قرار گرفت. پس از آن، تحلیل منطقه‌ای به روش سیل شاخص مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که سه منطقه همگن در حوزه آبخیز مرکزی وجود دارد و بهترین دبی شاخص، دبی با دوره بازگشت دو سال است؛ و استفاده از مشخصات دیگر فیزیوگرافی علاوه بر مساحت، تاثیری در افزایش دقت این روش ندارند.

واژه‌های کلیدی: آزمون همگنی، آنالیز منطقه‌ای سیلاپ، روش سیل شاخص، دبی حداکثر لحظه‌ای و حوزه آبخیز مرکزی.

مقدمه

همواره سیل در ایران و بسیاری از کشورهای جهان خسارت‌های جانی و مالی فراوانی را به وجود آورده است [۵]. لازمه طراحی سازه‌های مقابله با سیل، برآورد دقیق از سیلاپ در دوره‌های بازگشت مختلف است [۴]. در خارج از کشور، بسیاری از پژوهشگران نظری آیلا [۹]؛ آواردا و همکاران [۱۶]؛ تلوری و

۱- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس nassajian150@gmail.com

۲- نویسنده مسئول و استادیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس vafakhah@modares.ac.ir

۳- دانشیار گروه مهندسی عمران دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

جدول ۱ - آماره های بهترین مدل منتخب در منطقه همگن ۱

پارامتر	مرحله	خطای نسبی	مجنور میانگین مربعات خطا	ضریب کارآیی
دبی با دوره بازگشت دو سال	آزمایش	۰/۲۸	۱۱/۷۴	۰/۸۶
	صحت سنجی	۰/۲۲	۱۳/۵	۰/۷۳
دبی میانه	آزمایش	۰/۳۹	۱۴/۴۷	۰/۷۴
	صحت سنجی	۰/۳	۱۷/۱	۰/۶۲
دبی متوسط	آزمایش	۰/۲۹	۱۲/۸۲	۰/۸۳
	صحت سنجی	۰/۲۹	۲۰	۰/۵۶

بحث و نتیجه گیری

نتایج تحلیل عاملی نشان داد که ۲۵ پارامتر فیزیو گرافی را می توان در پنج عامل خلاصه نمود که این پنج عامل ۹۰ درصد واریانس را توضیح می دهدند به طوری که در عامل یک مساحت، در عامل دو ارتفاع متوسط حوزه آبخیز، در عامل ۳ ضریب فرم و در عامل ۵ تراکم زهکشی به عنوان پارامترهای مستقل انتخاب گردیدند. عامل ۴ نیز دوباره به فاکتور ارتفاع و ضریب فرم اشاره دارد که از قبیل انتخاب گردیده است. نتایج تحلیل خوش ای نشان داد که ایستگاه های منتخب در سه گروه همگن اصلی قرار می گیرند. به طوری که در منطقه همگن ۱، ۱۸ ایستگاه، در منطقه همگن ۲، ۱۷ ایستگاه و در منطقه همگن ۳، ۳ ایستگاه آب سنجی وجود دارند. همچنین آزمون توابع تمایز کننده نشان داد که سه منطقه همگن به طور کامل از هم جدا می باشند. با توجه به کم بودن تعداد ایستگاه ها در منطقه همگن ۳ ایستگاه های این منطقه از تحلیل کنار گذاشته شد و تحلیل ها در منطقه همگن ۱ و ۲ انجام گرفت. استفاده از روش آنالیز خوش ای و به دنبال آن آزمون تایید، کمک شایانی به شناخت و جداسازی مناطق همگن و ایستگاه های پرت خواهد کرد که این مطلب با نتایج پژوهش های ناتان و مک ماہون [۷]، رستمی و همکاران [۲] و محمدی و ملکی نژاد [۳] مطابقت دارد.

با برآش هفت تابع توزیع آماری برای مناطق همگن ۱ و ۲، تابع توزیع آماری لوگ نرمال سه پارامتری به عنوان بهترین تابع توزیع مشخص گردید. سپس دیگر با دوره بازگشت دو سال، دبی میانه و دبی میانگین برای کلیه ایستگاه های منطقه همگن ۱ و ۲ با استفاده از توزیع لوگ نرمال سه پارامتری استخراج شد و بهترین مدل انتخاب گردید که نتیجه میزان آماره بهترین مدل در جدول (۱) آورده شده است. در مورد منطقه همگن ۲ رابطه ای که بتوان از روی آن به سیل شاخص رسید حاصل نشد که یکی از دلایل آن می تواند پراکندگی زیاد ایستگاه ها از مرکز منطقه همگن باشد.

کمک روش تحلیل عاملی [۸ و ۲] متغیرهای مستقل و با اهمیت انتخاب شدند. به منظور تعیین مناطق همگن، از روش تحلیل خوش ای و برای تایید آن از روش تحلیل توابع تمایز کننده استفاده شد [۱].

همچنین هفت تابع توزیع آماری (نرمال، لوگ نرمال دو پارامتری، لوگ نرمال سه پارامتری، گاما می دو پارامتری، پیرسون سه پارامتری، لوگ پیرسون سه پارامتری و گمبول) با استفاده از نرم افزار HYFA با داده های دبی حداقل لحظه ای در هر ایستگاه آب سنجی برآذش داده شد و سپس با توجه به میزان آماره میانگین مرباعات انحراف نسبی^۱، توابع توزیع آماری برای هر ایستگاه اولویت بندی گردید و در نهایت با توجه به جمع نمرات برای هر توزیع و همچنین درصد رتبه های دریافت شده توسط هر توزیع، بهترین تابع توزیع آماری برای هر منطقه همگن مشخص گردید. سپس دبی با دوره بازگشت دو سال، دبی میانه و دبی میانگین برای کلیه ایستگاه های هر منطقه همگن با استفاده از مناسب ترین تابع توزیع آماری استخراج شد.

در مرحله بعد سعی گردید بین هر یک از متغیرهای وابسته با پارامترهای مستقل، روابطی برقرار گردد. در این مرحله همه روش ها شامل ورود تمام متغیرها^۲، گام به گام^۳، پسرو^۴ و پیشرو^۵ در حالت های عادی و لگاریتمی مورد آزمون قرار گرفتند و به کمک آماره های سطح معنی داری، ضریب تبیین، خطای نسبی، مجنور میانگین مربعات خطا و ضریب کارآیی، بهترین مدل انتخاب گردید و سپس مدل برگزیده با داده هایی که در مدل سازی مشارکت نداشتند مورد ارزیابی (صحت سنجی) قرار گرفت.

1- Mean Squared Relative Error

2- Enter Method

3- Stepwise Method

4- Backward Method

5- Forward Method

۶- محمدی، م. و ملکی نژاد، ح. ۱۳۸۶. کاربرد گشتاورهای خطی در آنالیز منطقه ای سیلان حوزه های اصفهان-سیرجان و دشت یزد-اردکان، چهارمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران، ۱ و ۲ اسفند ماه ۱۳۸۶، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.

۷- نجاتی، آ.آ. ۱۳۷۸. تحلیل منطقه ای سیلان به روش هیرید، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، ۱۲۰ ص.

۸- نجمایی، م. ۱۳۶۹. هیدرولوژی مهندسی. انتشارات دانشگاه علم و صنعت، جلد دوم.

9- Alila, Y. 2000. Regional rainfall depth-duration-frequency equations for Canada, Water Resources Research, 36:1767-1778.

10-Cunderlik, J.M. and T.B.M.J. Ouard. 2007. Regional flood-rainfall duration frequency modeling at small ungauged sites, J. Hydrology, 345: 61-69.

11- Jingyi, Z. and M. Hall. 2004. Regional flood frequency analysis for the Gan-Mingiver basin in China, Journal of Hydrology, 298: 98-117.

12- Jones, D.A. and A.L. Kay. 2007. Uncertainty analysis for estimating flood frequencies for ungauged catchments using rainfall-runoff models, Advances in Water Resources, 30: 1190-1204.

13- Leclerc, M. and T.B.M.J. Ouarda. 2007. Non-stationary regional flood frequency analysis at ungauged sites, J. Hydrology, 343: 254-265.

14- Nathan R. J. and T.A. McMahon. 1992. Identification of homogeneous regions for the purposes of regionalization. J. Hydrology, 121:217-238.

15- Ouarda, T.B.M.J., J.M., Cunderlik, A., St-Hilaire, M., Barbet, P., Bruneau and Bobe'e, B. 2006. Data-based comparison of seasonality-based regional flood frequency methods, J. Hydrology, 330: 329-339.

16- Ouarda, T.B.M.J., C., Girard, G. S., Cavadias and Bobee, B. 2001. Regional flood frequency estimation with canonical correlation analysis, J. Hydrology, 254: 157-173.

17- Telvari, A. and Islami. A. 2001. Regional flood frequency in north basins of Iran, Third

با توجه به جدول (۱) مشخص می شود که بهترین دبی شاخصی که می توان با استفاده از پارامترهای فیزیوگرافی برآورد نمود دبی با دوره بازگشت ۲ سال (Q_2) است. مقادیر آماره های برآورده سیلان شاخص با روش های مختلف، با استفاده از دبی با دوره بازگشت دو سال، نشان داد که بهترین روش، روش های پسرو و پیشرو و می باشد. مدل های این دو روش به ترتیب به صورت روابط ۱ و ۲ است.

$$Q_2 = 1/0.25 + 0.017 * (\text{Area}) \quad (1)$$

$$Q_2 = 61/779 + 0.014 * (\text{Area}) - 95/343 * (\text{F.F}) \quad (2)$$

در این روابط: Q_2 : دبی با دوره بازگشت دو ساله، Area: مساحت حوزه آبخیز به کیلومتر مربع و F.F: ضریب فرم حوزه آبخیز است. همان طور که از ظاهر روابط پیداست به نکته بسیار مهمی می توان دست یافت و آن این که بهترین فاکتور برای برآورده دبی شاخص، مساحت حوزه آبخیز است. این نتیجه با نتایج پژوهش های پژوهشگران قبلی نظیر آلیلا [۹] و تلوی و اسلامی [۱۷] مطابقت دارد. در انتها پیشنهاد می گردد پژوهش حاضر با محلوظ داشتن سایر ویژگی های موثر بر سیل مثل پوشش گیاهی و ویژگی های خاک در منطقه مورد مطالعه، صورت پذیرد.

منابع

- ۱- تلوری، ع.، ثقفیان، ب. شریفی، ف. و عرفانیان، م. ۱۳۸۲. طرح ملی روش های برآورده سیلان در حوزه های آبخیز، جلد سوم: بررسی و کاربرد فرمول های تجربی، شورای پژوهش های علمی کشور، ۳۸۱ ص.
- ۲- رستمی، س.، منتصری، م. و شاهی نژاد، ب. ۱۳۸۵. مدل بندی منطقه ای سیلان حوزه آبریز غرب دریاچه ارومیه، در لوح فشرده، هفتمین همایش ملی مهندسی رودخانه، اهواز، ۲۶-۲۴ بهمن.
- ۳- رضیئی، ط. و عزیزی، ق. ۱۳۸۶. منطقه بندی رژیم بارشی غرب ایران با استفاده از روش های تحلیل مولفه های اصلی و خوش بندی، پژوهشات منابع آب ایران، ۳(۲): ۶۵-۶۲.
- ۴- روحانی، ح. ۱۳۸۰. تحلیل فراوانی منطقه ای سیلان به روش هیرید در مناطق خشک و نیمه خشک (مطالعه موردی: خراسان)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران.
- ۵- رهنما، م. و رستمی، ر. ۱۳۸۲. آنالیز فراوانی سیل منطقه ای با استفاده از گشتاورهای خطی (مطالعه موردی حوزه های استان آذربایجان غربی)، هشتمین سمینار سراسری آبیاری و کاهش تبخیر.

quency analysis II: multivariate classification of drainage basins in Britain, *Hydrological Sciences J.*, 31(4): 335-346.

International Conference of Flood Estimation, Bern, Technological University, Switzerland.

18- Wiltshire, S.E. 1986. Regional flood fre-

Abstract (Technical Note)

Regional Flood Frequency Analysis in the Part of Large Central Watershed of Iran

M. H. Nassajian Zavareh¹, M. Vafakhah² and A.R. Telvari³

In this research, all of existing hydrometric stations are investigated in the part of large central watershed of Iran and the main physiographical characteristics of these stations are extracted. Then, independent parameters and homogeneous watersheds were recognized by using factor analysis and clustering analysis, respectively, and were tested by using discriminate analysis. Regional analysis is evaluated by using flood index. The results showed that there are three homogeneous areas in central watershed and the best discharge index is one that have two- year return period. Furthermore, other parameters as well as area can't improve the accuracy of results.

Keywords: *Homogeneity Test, Regional Flood Analysis, Flood Index Method, Peak Flow and Central Watershed.*

1- Former M.Sc. Student, Faculty of Natural Resources, Tarbiat Modares University, nassajian150@gmail.com.
2- Assistant Professor, Faculty of Natural Resources, Tarbiat Modares University, vafakhah@modares.ac.ir.
3- Associate Professor, Dept. of Civil Engineering, Islamic Azad University, Ahvaz, Department of Civil Engineering.